

[Anker Jørgensen]

Det, der kalder mig op, er de fantastiske udtalelser fra arbejdsministeren. Mage til moralsk opsang af den mest gammeldags art skal man ærlig talt lede længe efter.

Med fare for at bruge et ord, som af nogle kan opfattes som diskriminerende i forhold til kvinderne, vil jeg sige: sikken en gang fruentimmersnak! Det har ikke spor med arbejdsmarkedet i 1985 at gøre. Det har ikke noget at gøre med de jordbundne sociale uretfærdigheder, denne regering nu forsøger at gennemføre og formentlig gennemfører i enighed med de radikale, når denne debat er færdig.

Socialdemokratiet er så negativt! Nu er der flere af mine partifæller, der har været oppe at bekræfte, at vi er negative, men i den udlægning, det er sagt. Vi skal være storsindede, vi skal være optimistiske, vi skal være positive, vi skal hjælpe folk til at blive motiverede – nu mangler vi bare, at vi også skal hjælpe dem til at blive kultiverede – ved at nedsætte deres understøttelsessats til 57.000 kr. om året.

Falder det slet ikke arbejdsministeren ind, at det, der er virkelig negativt, er at henvise folk til at leve for 57.000 kr. om året? Er det mon ikke det, at man næsten halverer deres understøttelsessats, det at f.eks. en enlig mor også kan blive henvist til denne meget lave levestandard, fru arbejdsminister, der virkelig er det negative i denne situation?

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det, der kalder mig herop, er ikke, at nogle kalder det her for »fruentimmersnak«. Det er for at sige, at jeg er enig med arbejdsministeren i de intentioner, hun opridsede her. Jeg mener bestemt ikke, at det er fruentimmersnak.

Virkeligheden er – det er derfor, jeg bestræbte mig på at komme herop inden undervisningsministeren – at på trods af alle de gode intentioner, arbejdsministeren ridser op her, ved vi, hvad der er sat af af midler til dette indtil nu: sammenlagt 110 mill. kr., 50 mill. kr. i første omgang på undervisningsministerens område, plus at der er kommet 20 mill. kr. til, og så 40 mill. kr. på arbejdsministerens område til specialarbejderskolerne.

Jeg har sørget for at få et svar til fru Alice Faber fra SF fremlagt i udvalget. Hun spurg-

te i april måned: hvor meget skal der skæres ned på uddannelserne på næste års budget? Dér får vi beskeden: 425 mill. kr. skal der skæres ned i forhold til budget 1985 på undervisningsministerens område.

Undervisningsministeren bliver så spurgt: på hvilke områder? Svaret er det samme som i april 1985: 45 mill. kr. på universiteterne, 100 mill. kr. på anlægsområdet. De resterende besparelser er ikke udmøntet endnu, og vi må da have at vide, hvor de skal udmøntes, når vi nu hører så smuk en tale af arbejdsministeren.

Jeg er enig i intentionerne, lad os få noget uddannelse, ikke mindst af kvinderne. Hvordan får vi det, når den ene minister har gode intentioner og den anden beskærer?

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg synes, jeg må blande mig lidt i denne »fruentimmerdebat« og sige, at jeg synes altså, at socialdemokratiet her viser endnu en gang, at man misbruger kvindesagen. Det kunne måske endda være en form for gadedrengsnak.

Jeg synes, at man hellere skulle se på: hvad er virkeligheden? Hvad har socialdemokratiet gjort for, at de kvinder kom i arbejde? Hvem har bragt dem i den situation? Det har vel også den tidligere, socialdemokratiske regering ved den politik, den har ført. Og hvad har man tidligere gjort for de kvinder? Ikke noget videre.

Regeringen gør noget. Regeringen giver dem en chance. Det kan godt være, at man ikke på forhånd kan sige, at den kvinde skal være lige akkurat dér, og dér er vi helt sikre på at der er så og så mange pladser, men der er i hvert tilfælde meget mere perspektiv i dette end i det, tidligere regeringer har foretaget over for kvinderne.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil gerne spørge formanden for socialdemokratiet, hr. Anker Jørgensen, hvad han mener med begrebet »fruentimmersnak«?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):